

[Lannung.]

Herved maa det ogsaa erindres, at Spørgsmaalet ikke vil blive aktuelt for de paagældende før tidligst om 8—9 Aar, nemlig naar de 4 Aar, som de paagældende i det mindste er dømt til, er udløbet, og der derefter er hengaaet yderligere 5 Aar.

I denne Forbindelse, altsaa som et Led i Løsningen af Resocialiseringsproblemet, har man drøftet Betimeligheden af, at Spørgsmaalet om en Amnesti, tagende Sigte paa at lette de mindre Forbryderes Tilbagevenden til Samfundet, tages op til Overvejelse af rette vedkommende. Udvalget finder, at alene den samfundsmæssige Interesse i at lette Resocialiseringen taler tilstrækkeligt herfor. Men hertil kommer endvidere det Forhold, at Løsningen af den vanskelige Opgave, der for Øjeblikket paa hviler dansk Fængselsvæsen, herved vil blive føleligt lettet, og endelig, at et ikke ubetydeligt Antal Mennesker til Fordel for almindeligt produktivt Arbejde i Samfundet vil kunne frigøres fra Beskæftigelse inden for Fængselsvæsenet som Bevogtningsmandskab eller andet.

Udvalget konkluderer derfor enstemmigt i at henstille til Justitsministeren at overveje det her rejste Spørgsmaal og eventuelt forberede Udstedelse af Amnesti i et nærmere afgrænset Omfang, naar Tiden dertil skønnes inde.

Naar det siges paa denne Maade — det vil jeg gerne gøre opmærksom paa over for Mindretallet Rytter —, er det først og fremmest ud fra en Følelse af, at man gør denne Sag en Bjørnetjeneste ved at forcere den i dette Øjeblik paa Baggrund af den Holdning, der fra forskellig Side er indtaget over for den højtærede Justitsministers oprindelige Forslag og Stemningen i Befolkningen.

Det andet Forslag vedrører ogsaa Rettighedsfortabelse og tager Sigte paa at udelukke Muligheden for, at nogen, der ved Dom var frakendt almen Tillid for et Aaremaal, som Følge af Lovforslaget mister de i Lovens § 6 nævnte Rettigheder for bestandig, idet Bestemmelsen nu kommer til at lyde:

„Uanset hvad Dommen derom har bestemt, gælder Fortabelsen for 5 Aar, saafremt den ved Dommen fastsatte Straf er mindre end 4 Aars Fængsel.“

Herved undgaar man Muligheden for, at Loven kommer til at skærpe den ved en allerede afsagt Dom statuerede Rettighedsfortabelse i Henseende til Varigheden, hvad vi fra alle Sider har været enige om ikke burde ske.

Et Mindretal, bestaaende af de ærede

Medlemmer Hr. Jepsen Christensen og Hr. Rytter, havde ønsket at stille et Ændringsforslag til § 10, tilsigtende at give Straffrihed for dem, der havde ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste inden den 29. August 1943, men har opgivet dette. Udvalget har drøftet dette Spørgsmaal ret indgaaende; der har været delte Meninger om, hvorvidt det vilde være rigtigt eller ønskeligt, at man i sin Tid havde gennemført en saadan Affattelse af den oprindelige Lov, men der er blandt Udvalgets øvrige Medlemmer fuld Enighed om, at det i hvert Fald ikke vilde være formaalstjenligt at gaa til en saadan Ændring paa nærværende Tidspunkt, hvor det store Flertal af disse Sager vil allerede er paadømt og Straffene delvis afsonet. Det rimelige Tidspunkt for en eventuel Ændring af denne Karakter er her, efter Udvalgsflertallets Mening, forpasset.

Da det i sin Tid for Indførelsen af en Minimumsstraf paa 4 Aar var et Hovedmotiv, at kun virkelig grove Ting skulde inddrages under Straffelovstillægget med dets tilbagevirkende Kraft, ikke mindst under Hensyn til denne tilbagevirkende Kraft, er der i Udvalget Enighed om udtrykkeligt at slaa fast, at det for hele Udvalget er en absolut Forudsætning, at der ikke, som Følge af at Minimumsstraffen nu nedsættes, maa ske en Udvidelse af Kredsen af dem, der inddrages under Løven. Man ønsker altsaa ikke at medvirke til, at Loven i denne Henseende skulde gøres strengere.

Man er endelig enig om at udtale, at det i det hele er en Forudsætning for Udvalget, at de ved Lovforslaget skete Ændringer ikke medfører en strengere Praksis end den hidtil fulgte med Hensyn til Rejsning af Tiltale saa lidt som en Ændring i Domspraksis med Hensyn til Strafudmålingen i Almindelighed. Begrundelse for Minimumsstraffens Nedsættelse er først og fremmest Ønsket om at bringe Lovens Ord i Overensstemmelse med Domspraksis, et Synspunkt, der ogsaa fremførtes i Folketingsudvalgets Betænkning.

Jeg skal til Slut paa Udvalgets Vegne bringe Fuldmægtig i Justitsministeriet Christian Ludvigsen en Tak for den Bistand, han har ydet Udvalget i dets Arbejde.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale de af Udvalget stillede og af den højtærede Justitsminister tiltraadte Ændringsforslag til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Medens jeg har Ordet, vil jeg gerne for egen Regning fremsætte et Par korte Bemærkninger yderligere.

Jeg finder, navnlig under Henvisning